

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Κατηγορίες ανθρώπων με κριτήριο τη στάση που υιοθετούν προς τα ρούχα:

- Για κάποιους είναι «αναγκαίο κακό»→ διαλέγουν ρούχα πρακτικά και άνετα, προκειμένου να μη χάνουν χρόνο στο καθημερινό τους ντύσιμο
- Για άλλους είναι τελετουργία που περιλαμβάνει την αγορά, τους κατάλληλους συνδυασμούς ρούχων, παπουτσιών και αξεσουάρ, την καθημερινή φροντίδα για την παραμικρή λεπτομέρεια

Πού αποδίδεται η συμπεριφορά των ανθρώπων της δεύτερης κατηγορίας:

- ένδειξη αυτοπεποίθησης και σιγουριάς
- προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση
- προετοιμασία, για να βγούμε στη σκηνή της ζωής.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αναλογία: «Όπως ακριβώς συμβαίνει στο θέατρο, όπου αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή ή τον ρόλο, το ίδιο γίνεται και με το ντύσιμό μας στην καθημερινή ζωή.»

→ παραλληλίζεται μεταφορικά το ντύσιμο στην καθημερινή ζωή με το θέατρο

Μέλη αναλογίας:

- αναφορικό μέρος: στο θέατρο, όπου αλλάζουμε κοστούμια (προηγείται, εισάγεται με τη λέξη «Όπως»)

- δεικτικό μέρος: το ντύσιμό μας στην καθημερινή ζωή (έπεται, εισάγεται με τη φράση «το ίδιο γίνεται και»)

Λειτουργία επιλογής:

Μέσω του παραλληλισμού του ντυσίματος στην καθημερινή ζωή με το θέατρο, όπου οι ηθοποιοί αλλάζουν κοστούμια ανάλογα με τη σκηνή, το έργο και τον ρόλο τους, η συγγραφέας βοηθά τον αναγνώστη να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο επιλέγουμε να ντυθούμε στην καθημερινή μας ζωή ανάλογα με την κατάσταση. Μέσα από αυτή τη

χαρακτηριστική παρομοίωση οδηγεί αβίαστα τον αναγνώστη στο συμπέρασμα που καταγράφει στο τέλος της παραγράφου ότι «τα ρούχα είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου σε δημόσια θέα».

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν τη λέξη γιατί χρησιμοποιείται με μεταφορική σημασία.

- Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;» (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν αυτούσιο ένα ερώτημα πολλών από εμάς σε ευθύ λόγο → αμεσότητα, οικειότητα στο ύφος λόγου.

- Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση! (2^η παράγραφος) → το θαυμαστικό δηλώνει κατάπληξη και έντονη αποδοκιμασία.

- και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση (2^η παράγραφος) → το ερωτηματικό εντός παρενθέσεως δηλώνει αμφιβολία ή/ και αποδοκιμασία.

- Μήπως διαφωνείτε; (3^η παράγραφος) → το ερωτηματικό δηλώνει την επιθυμία του πομπού να προβληματίσει και να αφυπνίσει τον αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία:

- αισθάνεται αδικημένος από τα μέτρα που έλαβε η «άτιμη κυβέρνηση Βενιζέλου», επειδή «η απαλλοτρίωση του τσιφλικιού του στη Θεσσαλία εμείωσε σημαντικά την περιουσία του»
- αδυνατεί να συντηρήσει οικονομικά το κύρος των πάλαι ποτέ πλουσιοπάρωχων συνθηκών του (παλιό μέγαρο στην Τσακάλωφ, ιππόδρομος, πάρτιζ, καμπαρέ, σαμπάνιες, κονιάκ σε κεντρικά ξενοδοχεία), «δίνει κρατερό αγώνα να διατηρήσει τουλάχιστο τη βιτρίνα της παλιάς κοσμικής υπόστασης» προσέχει τους τύπους και προβάλλει το «φαίνεσθαι» του εύπορου, κοσμικού ανθρώπου: κατοικεί στην αριστοκρατική συνοικία του Κολωνακίου, βρήκε ένα «φτηνό διαμέρισμα», παρακολουθεί διαλέξεις, φροντίζει να είναι άψογα ντυμένος και στην κόρη του έχει επιβάλει την «επιταχτική αξίωση να είναι πάντα καλά κι ακριβά ντυμένη»

- αλαζονικός και εγωιστής, εξακολουθεί να κοιτάζει αφ' υψηλού τους άλλους («κάποιος άξεστος πληβείος», «χυδαίο ούισκυ σε μπαρ πολύ λαϊκότερο») και, αντί να εργαστεί για να αποκτήσει προσόδους, προσεγγίζει κυνικά το θέμα του γάμου της κόρης του, προσβλέπει ουσιαστικά σε μια επικερδή επένδυση, έναν γάμο οικονομικού συμφέροντος με έναν εύπορο γαμπρό, προκειμένου να εξασφαλίσει και το δικό του μέλλον: «Να δουλέψω ... κακοντυμένων πατεράδων.»